

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118464768/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

døvet af sin egen Tanke, inden han søgte sin Baad, spilede sit Sejl og lod det drive for den stiltværende Vind.

Han stirrede lige ind i den stærke Aftensol — den syntes ham kold. De grønne Banker dansede lave og forkuede omkring Søen, der med eet syntes ham snæver og lille som en Vandpyt. Selv Himlen var lav — aldrig havde Verden forekommet ham saa begrænset. Hans Blik fløj hastigt til de røde Mure hinsides Søen; de truede ikke længer, saa forsvindende saa de ud. De enkelte hvide Hyttepletter langs Bredden, de mange smaa Møllers udsprængte Korsarme, alt var som taabeligt Legetøj, bestemt for Spurve og Sommerfugle. Kun eet var stort og vældigt: Flammen i hendes Øje, Hadet i hendes Kind, Hugget fra hendes Haand.

Med en besynderlig Vellyst følte han Saaret smerte helt ind mod Pandebenet, hans Fingre strøg over Saaret og blev røde af dets blodige Skrift, og han smilede over at vide sig mærket af hendes Kraft.

Hugget havde ramt hans Inderstes haarde Flint, saa Lidenskabens Gnist var slaaet løs.

Han elskede Jomfru Gro.
